

สารนิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กรณีถูกล่วงละเมิด โดยการส่งข้อความสั้น
คำสำคัญ	มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล กรณีถูกล่วงละเมิด โดยการส่งข้อความสั้น
นักศึกษา	อลงกรณ์กรณ์ อนุรัตน์พานิช
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.นิพันธ์ จิตะสมบัติ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2556

บทคัดย่อ

การล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้น เป็นการล่วงละเมิดโดยอาศัยเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสาร ที่ทำได้โดยง่ายดาย สะดวก รวดเร็ว ได้ในปริมาณมาก และสามารถหลีกเลี่ยงการที่จะต้องเปิดเผยตัว หรือ ถูกจับได้เป็นอย่างดี จากการศึกษาพบว่า การล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นนี้ สามารถกระทำได้หลายกรณี เช่น การส่งข้อความสั้นโฆษณาสินค้า การส่งข้อความสั้นที่มีเนื้อหาชวนให้ชิงโชคหรือการพนัน และ การส่งข้อความสั้นในลักษณะของการหลอกลวง ซึ่ง สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาปัญหามาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จากการถูกล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นในลักษณะของการหลอกลวง โดยเกิดจากบุคคลบางกลุ่มที่ทำการฉวยโอกาสในการประกอบกิจกรรมบางประการ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับบริการ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมเป็นการเฉพาะ มีแต่เพียงกฎหมายที่ใกล้เคียงที่สุด ที่อาจนำมาใช้บังคับได้ในบางประเด็นเท่านั้น และปัญหาการล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นในลักษณะของการหลอกลวงดังกล่าวนี้ ถือเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบถึงสิทธิส่วนบุคคลในความเป็นส่วนตัว ที่ถือได้ว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน โดยทั่วไป และการส่งข้อความมายังผู้รับในบางครั้งอาจก่อให้เกิดความรำคาญและเกิดความเสียหายตามมา ซึ่งมีความแตกต่างจากกฎหมายของต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และเขตปกครองพิเศษฮ่องกง เนื่องจากประเทศดังกล่าวมาข้างต้นนี้ มีการกำหนดให้การถูกล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้น เป็นความผิดตามกฎหมายและมีการบัญญัติกฎหมายในความผิดดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ จากการศึกษากฎหมายของต่างประเทศข้างต้น พบว่าประเทศออสเตรเลีย ถือเป็นประเทศที่มีข้อกฎหมาย และนโยบายที่สามารถกำกับดูแลปัญหาเกี่ยวกับการ

ล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นได้ครบถ้วนและครอบคลุมที่สุดจากบรรดาประเทศทั้งหมดที่ทำการศึกษา โดยครอบคลุมถึงการส่งข้อความสั้นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกือบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) การบริการส่งข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ (SMS) การบริการทางข้อความที่สามารถแนบข้อความเสียงภาพเคลื่อนไหว ภาพสี และไฟล์บางประเภทไปกับข้อความ (MMS) และบริการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (IM) ซึ่งมีการกำหนดให้ผู้ส่งข้อความต้องได้รับอนุญาตจากผู้รับข้อความก่อนจึงจะสามารถส่งข้อความถึงผู้รับได้

ดังนั้น จึงควรมีมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลกรณีการถูกล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นลักษณะของการหลอกลวงนี้ไว้เป็นการเฉพาะ และบัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด รวมทั้งบัญญัติให้มีบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญา อันเป็นการรับรองสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อให้มีการแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพต่อไป

นอกจากนั้น ประเทศไทยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีอำนาจในการควบคุมกำกับดูแลกรณีการถูกล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นในลักษณะของการหลอกลวงไว้เป็นการเฉพาะ รวมไปถึงเรื่องของการร้องเรียนควรทำการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลความรู้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งอาจกระทำโดยการเพิ่มช่องทางในการร้องเรียนให้มีความหลากหลาย พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ถึงวิธีการตลอดจนช่องทางในการร้องเรียน และควรนำทฤษฎี Opt-In มาใช้ เพราะทฤษฎีดังกล่าวสามารถดูแลปัญหาที่เกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดโดยการส่งข้อความสั้นในลักษณะของการหลอกลวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงจุดมากที่สุด